

[Krag.]

haaber, at det vil stimulere Kommuner, som hidtil ikke i fremtrædende Grad har sat Arbejder i Gang til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, til fremtidig at gøre dette i videst mulig Udstrækning. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet udtalte, at inden for de forskellige Kommunetyper og enkelte Kommuner inden for disse er Mulighederne i saa Henseende forskellige; ikke alle er i samme Grad i Stand til at fremskaffe Arbejde i Stedet for at yde Understøttelse, men gennem det her foreliggende Lovforslag gives et Incitament til at gøre en forstærket Indsats i saa Henseende i samtlige Kommuner. For efter Forslaget maa Kommunerne jo nu bære de $\frac{7}{10}$ i Stedet for som hidtil de $\frac{3}{10}$ af de udbetalte Understøttelser i Kommunehjælp og Fattighjælp, dog begrænset til den Del af Understøttelsen i 1942—43, som ligger over 80 pCt. af Gennemsnitsunderstøttelsen i de to foregaaende Finansaar, medens de hittidige Regler kun kommer til Anvendelse for den Del af den udbetalte Understøttelse, der ligger under de nævnte 80 pCt. I den forøgede Byrde, som Understøttelsen derigenom vil lægge paa visse Kommuner, skulde der ligge et Incitament til at skaffe saa megen Beskæftigelse som overhovedet muligt.

Tilvarspligten efter det almindelige mellemkommunale Beregningsgrundlag opretholdes ikke blot for den Del af Udgiften, der fortsat fordeles efter de hidtil gældende Regler, altsaa den Del, som ligger under de 80 pCt. af de før nævnte Gennemsnitsudgifter, men ogsaa paa den Del af Udgiften, der fordeles efter de nye Regler, hvoraf Kommunerne altsaa, som nævnt, skal svare de $\frac{7}{10}$ i Stedet for som hidtil de $\frac{3}{10}$. Dog er Tilvarspligten begrænset for det samlede Tidsrum til 110 pCt. af Gennemsnitsudgiften for 1942—43, og Aarsagerne dertil har den højtærede Minister rigtigt givet Forklaringer om i sin Forelæggelsestale. Følgen deraf vil blive, at Kommuner, som anmelder mere til Refusionsforbundet, end de tilsvarende, vil faa forøgede Byrder at bære, medmindre de bringer deres Understøttelsesudgifter ned til under 80 pCt. af de to foregaaende Aars Gennemsnitsudgift ved Arbejders Igangsaettelse.

Selv om man nu ved de Opstillinger, som de i Forslaget indtegnede Tabeller indeholder, regner med, at Udgifterne vil stige ogsaa i 1942—43 sammenlignet med de to foregaaende Finansaar, har man jo ingen Sikkerhed derfor, i hvert Tilfælde ikke mig bekendt, kan heller næppe have det, og man skulde dog forvente, at de mægtige

offentlige Arbejder, som med Statstilskud og Statslaan sættes i Gang paa nærværende Tidspunkt, skulde bidrage til at holde disse Understøttelser saa langt nede, som det ad den Vej i det hele taget er muligt.

Som Konsekvens af de foreslaaede Regler for ændrede Refusioner og Tilsvær bliver der, som det fremgaar af de Tabeller, der ledsager Lovforslaget, et Overskud paa mindst 9,2 Mill. Kr., et Overskud, som fordeles af Arbejdsministeren efter Samraad med Indenrigsministeren og med Tilslutning af Finansudvalget, og som fordeles mellem Kommuner, som har haft særlig store Udgifter til Arbejders Igangsaettelse, eller som ikke i synderlig Grad har kunnet erstatte Understøttelse med Arbejde og derfor vedvarende tynges haardt af Understøttelsesudgiften; og netop igennem denne Fordeling forekommer det mig, at den Betænkkelighed, som den ærede socialdemokratiske Ordfører har givet Udtryk for, i nogen Maade maa blive reduceret. Dog er, som ogsaa Ministeren har udtalt, Forudsætningen den for disse sidste Kommuners Vedkommende, at de ikke ved Tilskud bliver stillet gunstigere end efter de hidtil gældende Refusionsregler. Det er klart, at en saadan Forudsætning maa være til Stede og maa fastholdes, for hvis dette ikke var Tilfældet, kunde det Incitament til at erstatte Understøttelse med Arbejde, som det har været Lovens Hensigt at give, forvandles til det modsatte, og derfor er det altsaa en Forudsætning, som det paa hviher Fordelingsmyndighederne som Pligt nøje at overvåge.

Naar jeg for lidt siden sagde, at mit Parti hilser Forslaget med relativ Tilfredshed, er Grunden til, at jeg bruger dette Udtryk, den, at vi kunde have ønsket et endnu kraftigere Incitament for Kommunerne til at erstatte Understøttelse med Arbejde, end Forslaget indeholder. Der har imidlertid ikke kunnet opnaas Enighed i det store sociale Udvalg, og heller ikke i det nedsatte Underudvalg, om at gaa videre end til den Fordelingsordning, der her er foreslaaet, og den akkviescerer vi derfor ved, ogsaa under Henvisning til, at den foreslaaede Lov skal have en ret begrænset Gyldighedstid.

Jeg skal hermed anbefale Forslaget til Vedtagelse her i Tinget og til en hurtig Behandling, som jeg anser for fornøden, om der i det hele taget skal naas det ved dette Forslag, som Hensigten er. Men jeg vil samtidig gerne stærkt understrege min Forventning om, at Skattekommissionen inden Udløbet af det kommende Finansaar